

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Socolov Alexei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Suhari Mihai Vasili, născut la 01 octombrie 1989, originar din or. Florești și domiciliat în mun. Chișinău, str. Columna 121, ap. 61, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 03 mai 2012 - pînă la 28 ianuarie 2013;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 19 martie - pînă la 24 aprilie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 01 august - pînă la 16 octombrie 2013;*

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2013, Suhari Mihai a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă parțial, fiind încasat din contul lui Suhari Mihai în beneficiul lui Socolov Alexei prejudiciul material în sumă de 2.500 lei, prejudiciul moral în sumă de 2.000 lei și cheltuielile pentru asistența medicală în sumă de 2.500 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Suhari Mihai, la 13 iunie 2009, aproximativ la ora 00:30, aflându-se în apropierea blocului locativ nr. 121 de pe str. Columna, mun. Chișinău, împreună cu alte persoane, manifestînd o deosebită obraznicie și exprimînd o vădită lipsă demonstrativă de respect față de societate, a inițiat un conflict cu cet. Socolov Alexei, s-a apropiat de ultimul și i-a aplicat cîteva lovituri cu pumnii în regiunea capului și a corpului, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2267/D din 18.08.2009, leziuni corporale medii.

3. Partea vătămată Socolov Alexei, a contestat cu apel sentința nominalizată, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit

modului stabilit pentru prima instanță, prin care Suhari Mihai să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, să fie admisă în întregime acțiunea civilă și să fie încasate cheltuielile legate pentru serviciile avocatului la faza judecării cauzei în sumă de 3.000 lei.

În susținerea cerințelor sale, apelantul a invocat că, infracțiunea comisă de Suhari M. prezintă un pericol social sporit, și acest fapt, precum și faptul, că inculpatul nu lucrează, a comis o altă infracțiune la etapa urmăririi penale și nu a recuperat prejudiciul cauzat nu permit suspendarea condiționată a executării pedepsei.

La fel, prima instanță nu a argumentat admiterea parțială a acțiunii civile cu încasarea prejudiciului moral simbolic, nu a indicat careva argumente întru confirmarea concluziei, că solicitarea sa privind încasarea din contul părții civilmente responsabile prejudiciul moral în sumă de 70.000 lei pentru recuperarea materială a suferințelor fizice și morale legate de cauzarea sănătății prin infracțiune, trebuie să fie admisă numai în limitele sumei de 2.000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, a fost admis parțial apelul părții vătămate Socolov Alexei, casată sentința instanței de fond doar în partea încasării prejudiciului moral și cheltuielile de judecată cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care a fost dispusă încasarea de la Suhari Mihai în beneficiul lui Alexei Socolov cu titlu de prejudiciu moral suma de 5.000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 5.700 lei în rest sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției date instanța de apel a statuat că, instanța de fond analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 CPP din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor just a dedus vinovăția inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, or, încadrarea juridică nici nu se contestă.

4.2. Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de caracterul și de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite de inculpat, de persoana celui vinovat, că anterior nu a fost condamnat, de recunoașterea vinei și căința sinceră, de prevederile art. 8, 364¹ CPP, la fel și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal corect a fost făcută de prima instanță, or, careva impedimente legale la aplicarea normei respective nu au fost stabilite, pedeapsa numită inculpatului considerându-se una legală, în limitele sancțiunilor articolelor incriminate, astfel, instanța de apel a respins cerința apelantului referitor la înăsprirea pedepsei inculpatului.

4.3. Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a constatat că instanța de fond potrivit prevederilor legale, urma să stabilească cuantumul prejudiciului moral, să țină cont atât de personalitatea și necesitățile părții vătămate cât și de starea materială și posibilitățile financiare ale inculpatului, apreciind în speță suferințele morale și psihice ale părții vătămate anume în suma respectivă.

5. Partea vătămată Socolov Alexei, invocând formal „art. 427 CPP”, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Suhari Mihai să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu încasarea de la acesta a prejudiciului moral în sumă de 70.000 lei.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat că instanța de apel nu a argumentat admiterea parțială a acțiunii civile referitor la încasarea prejudiciului moral, astfel argumentele invocate de instanța de apel nu pot fi acceptate nici în privința individualizării pedepsei.

Totodată, recurentul a mai invocat și faptul că instanța de fond neîntemeiat a făcut referire la prevederile art. 364¹ CPP, or, dosarul penal în cauză este constituit doar din probele prezentate de către partea vătămată, iar inculpatul a recunoscut vina formal, prin urmare instanțele de fond și apel incorect au stabilit că, pe cauză sunt circumstanțe atenuante, astfel pedeapsa cu închisoarea numită inculpatului urma să-i fie stabilită fără aplicarea art. 90 Cod penal.

6. Verificând argumentele invocate de partea vătămată Socolov Alexei, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în caz, în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

La fel, în sensul art. 429 alin. (1) CPP, recursul trebuie să fie motivat, iar potrivit art. 430 CPP, trebuie să conțină elemente obligatorii stipulate expres, cu motivarea temeiurilor prevăzute în art. 427 CPP.

6.2. Prin urmare, reglementarea dreptului de a declara recursul ordinar împotriva hotărârii instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atât un drept procesual de dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cât și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în articolele 427, 429 și 430 CPP.

Una din aceste cerințe este ca cererea respectivă să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, adică recursul să fie motivat.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărârii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind faptul că se încalcă dreptul la un proces echitabil, instanța devenind, astfel, părtinitoare.

De vreme ce temeiurile pentru care se poate declara recursul împotriva hotărârilor instanțelor de apel sunt expuse și limitativ enunțate de art. 427 CPP, rezultă că motivarea acestuia trebuie să se refere numai la acele temeiuri cu indicarea expresă a textelor de lege pe care se întemeiază.

6.3. Privitor la recursul nominalizat, declarat în ordinea art. 420 CPP, în raport cu analiza normativă ce reglementează calea de atac ordinară propriu-zisă ce precede, se constată că partea vătămată recurentă, criticând soluționarea acțiunii civile și pedeapsa inculpatului, a se vedea **pct. 5** al prezentei decizii, nu motivează ilegalitatea hotărârii atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii, dar își exprimă la general dezacordul său cu cuantumul prejudiciului moral încasat și cu individualizarea pedepsei inculpatului, - neinvocând nici un temei din cele 16 prevăzute la art. 427 CPP.

Deci, criticile formulate de recurent nu conțin indicii a unor erori de drept și, respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate ca fiind ilegale.

În atare situație, se apreciază că recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art.430 pct.5) CPP, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului.

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul articolului 432 alin.(2) p.1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de partea vătămată Socolov Alexei.

7. În conformitate cu art. 431 și 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Socolov Alexei, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui *Suhari Mihai Vasili*, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute de art. 429-430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică la 30 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu

Curtea Supremă de Justiție
DISPOZITIVUL
DECIZIEI

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Socolov Alexei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Suhari Mihai Vasili, născut la 01 octombrie 1989, originar din or. Florești și domiciliat în mun. Chișinău, str. Columna 121, ap. 61, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 03 mai 2012 - pînă la 28 ianuarie 2013;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 19 martie - pînă la 24 aprilie 2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 01 august - pînă la 16 octombrie 2013*

În conformitate cu art. 431 și 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Socolov Alexei, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui **Suhari Mihai Vasili**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute de art. 429-430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 30 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu